

Laikraksts iznāk trīs reizes nedēļā: otrdienās, ceturtdienās un sestdienās

UZVARAS CEĻŠ

Redakcija Līvānos, Rīgas ielā 33. Tālrunis: redaktoram 41, redakcijai 58. Numurs maksā 10 kapeikas

Latvijas Komunistiskās partijas Līvānu rajona komitejas un Līvānu rajona Darbaļaužu deputātu padomes organs

№ 112 (1063)

Ceturtdien, 1957. g. 19. septembrī

8. gads

Deputats — masu organizators

Lielu un daudzpusīgu darbu darbaļaužu mobilizēšanā komunistiskās partijas XX kongresa uzdevumu izpildei veic rajona deputāti. Rajona rūpniecības uzņēmumu un kolchozu darbaļaužu ieslēgušies socialistiskajā sacensībā par godu Lielās Oktobra socialistiskās revolūcijas 40. gadadienai. Rūpniecības uzņēmumu kolektīvi šo lielo vēsturisko jubileju sagaida ar jaunām darba vērtēm, lauku darbaļaudis cīnās par ātrāku ražas novākšanu, par savlaicīgu ziemāju sēju, par uzņemto saistību izpildi ražošanā.

Deputātu vidū nav mazums labu rūpniecības uzņēmumu un kolchozu vadītāju, mehanizatoru, lauksaimniecības speciālistu, cilvēku, kuri strādā tieši pie darba galdiem, lopkopības fermās, tīrumos.

Pelnītu autoritāti darbaļaužu vidū iemantojis vecākais deputats b. Līvāns. Bieži viņš satiekas ar vēlētajiem, uzklauša viņu kritiskās piezīmes, izskata sūdzības, aktīvi piedalās pilsētas izpildkomitejas darbā. Viņš priekšzīmīgi veic kultūras un izglītības komisijas priekšsēdētāja pienākumus. Pēteris Līvāns darījis ļoti daudz dzimtas pilsētas labā, darbaļaužu labklājības labā.

Ar savu darbu slavena rajona Padomes deputāte cūkkope Antonija Baklāne. Viņa godīgi pilda uzņemtas socialistiskās saistības — no katras cūku mātes iegūt pa 22 sivēni. Bez tam viņa, būdama vecākā cūkkope, papildus nobaro 37 bekoņus. Ar savu personīgo piemēru darbā viņa izpelnījusi vēlētajū vidū autoritāti, mīlestību un cieņu.

Vispārēju atzinību iemantojusi arī rajona Padomes deputāte Franciska Ancāne. Strādājot par slaucēju kolchozā „Brīvais zemnieks”, astoņu mēnešu laikā vidēji no vienas govs viņa ieguvu 2056 kilogrami piena, bet, salīdzinot ar pagājušo gadu, viņa izslaukusi par 613 kilogramiem piena no govs vairāk.

Biedrene Ancāne ir viena no labākajām rajona slaucējām pirmrindniecēm.

Rajona padomes deputāts Maksims Dekterovs, rajona remontu un celtniecības kancera gatera vadītājs, ar savu darbu ieguvis savu vēlētajū uzticību. Savu darbu uzdevumu b. Dekterovs izpilda par 130 un vairāk procentiem.

Taču nav noslēpums, ka mums ir arī tādi deputāti, kurus nezina un nepazīst vēlētaji, tādi deputāti, kuri nezina un neuzklauša vēlētajū prasības un lūgumus. Reti satiekas ar saviem vēlētajiem arī Rožkalnu ciema vēlēšanu apgabala deputāts Alberts Lustiks un pilsētas vēlēšanu apgabala № 8 deputāts Gunars Ūdris. Nav šaubu, ka viņi uzlabos sakarus ar masām un attaisnos viņiem dāvāto uzticību.

Par negodu mums ir arī tādi deputāti, kuri pavirši pilda sava amata pienākumus. Lūk, Staru ciema padomes sekretarei Norkārklei par bezatbildību un paviršību darba vietā draud iedzīvotāju un vēlētajū uzticības pazaudēšana. Bet pazaudēt savu vēlētajū uzticību nozīmē pazaudēt visu.

Lai deputāts būtu īsts masu organizators un savu vēlētajū gribas paudējs un izpildītājs, viņam jāstrādā godīgi un apzinīgi kā deputātam, tā arī kā darbiniekam.

Ciešā saskarē ar vēlētajiem, ar masām jāstrādā katram tautas izvēlētajam deputātam. Deputāts pie mums ir tautas kalps, kura darbu atbalsta un kontrolē vēlētaji. Deputāti saista valsts aparātu ar plašām iedzīvotāju masām, iesaista tās valsts pārvaldes organos. Šajā apstākļī slēpjas mūsu iekārtas stiprums.

Deputātam, kuram uzticas vēlētaji, jāuzklauša viņu prasības, jāatbalsta viņu intereses. Vēlētajū norādījumi ir pamats, uz kura jābalsta deputātam savs darbs.

Deputātu darba formas ir dažādas. Te ir personīgs darba piemērs, vienkāršas draudzīgas pārrunas ar vēlētajiem, atskaites sapulcēs vēlētajiem par deputāta darbu, vēlētajū apmeklēšana mājās un daudz citu piemēru. Galvenais tomēr ir un paliek — vienmēr būt savu vēlētajū vidū, just un dzīvot vienu dzīvi ar viņiem, izpildīt viņu gribu.

Visatbildīgākais deputāta pienākums ikdienas veicināt, nostiprināt vietējo valstsvaras organu saites ar darbaļaužu masām arvien aktīvāk iesaistīt tos Padomju darbā.

Biedri deputāti, sagaidīsim Oktobra revolūcijas 40. gadadienu ar labu organizētību vietējo padomju darbā.

Lieli ienākumi no dārkopības

Šogad Molotova vārdā nosauktā kolchoza Annas Muižnieces vadītā dārkopības brigade izaudzējusi varenu galviņu kāpostu ražu, kas dos ievērojamus ienākumus kolchozam.

Kāposti bija iesēti 3 hektaru platībā un katrs hektars šogad dos vismaz 50 tonnu kāpostu. Protams, lai to panāktu, kolchoznieki pielika ne mazums pūļu. Kāpostus pavasarī iestādīja kūdras trūdzeses podiņos pēc tam tos izstādīja uz lauka kvadrātligzdās. Zeme jau iepriekš bija labi sagatavota. Iepriekšējā gadā vienā laukā bija iesētas cukurbietes, otrā ābolīšs. Augsne tika bagātīgi iemēslota ar minerālmēsliem, bez tam katrā bedrītē vēl ielika kūtsmēslus.

Kāpostu dēsti iesakņojās labi un bija maz zudumu. Augšanas laikā kāpostu lau-

kam divas reizes deva virsmēslējumu. Ravēšanu izdarīja vienu reizi un divas reizes izvagoja.

Daudz pūļu prasīja cīņa ar spradžiem un citiem kaitēkļiem.

Jau ir rudens. Pienācis ražas novākšanas laiks. Jau apmēram nedēļu kāpostu laukā katru dienu strādā 7—9 kolchoznieki. Novākšanā daudz palīdzēja arī I vidusskolas skolnieki, kuri ir ieradusies talkā. Dažas dienas viņi nogrieza kāpostu galviņas apmēram 2 hektaru lielā laukā. Kolchozniekiem atliek tikai tos notīrīt un nogādāt uz patērētāju biedrību, ar kuru kolchozs noslēdzis līgumu. Kolchozs līgumā apņēmis piegādāt patērētāju biedrībai 150 tonnas kāpostu, par ko varēs iegādāties automašīnu.

Tagad apmēram ik pēc stundas pie lauka piebrauc kolchoza automašīna. Notīrītās kāpostgalviņas kolchoznieki ielādē mašīnā un aizved uz Līvāniem. Līdz šim kāposti jau būtu nogādāti uz patērētāju biedrību, tikai patērētāju biedrība nespēj uzreiz tik daudz ņemt prefi un līdz ar to norauj kolchoznieku darbu, saka kolchoza priekšsēdētājs b. Muižnieks.

Kolchoza dārzniecībā audzē arī citas kultūras. Laba raža izaugusi arī burkānu un galda bietiņu laukā. Burkāni ir iesēti 70 simtdaļu platībā un to raža nebūs mazāka par 30 tonnām.

Liela daļa biešu ir novākta un pirmās automašīnas jau aizvestas uz patērētāju biedrību.

Z. Kalvāns

Brigadieris labi organizē un kolchoznieki čakli strādā

Labais laiks jāva kolchoza „Padomju Latvija” III brigades kolchozniekiem pavirzīt savus darbus uz priekšu.

Kad tuvojas kulšanas laiks un brigādē nebija kulmašīnas, izņemot kādu „Imanta” tipa mašīnu, kura grabēdama lūdzās norakstīt to zaudējumos, tad 65 gadu vecais kolchoznieks P. Šaraks uzņēmās mašīnista amatu un drīz mašīna stājās darbā. Kamēr vien kula rudzus un ābolīņus, P. Šaraks ar dēlu Antonu, MTS traktoristu, vērtīgi sekoja, lai mašīna vienmēr būtu kārtībā, lai kulšanas laikā temps un slodze būtu vienmērīga.

„Viņu dēļ mašīnai nenācās

stāvēt, atzinīgi saka brigades uzskaitvedis R. Skutelis. No 60 ha lielas platības novācām 73 tonnas rudzu, bet pagājušajā gadā no tādas pašas platības tikai 30 tonnas. Par šo iepriecinošo stāvību jāpateicas brigadierim A. Brūverim un brigades kolchozniekiem.”

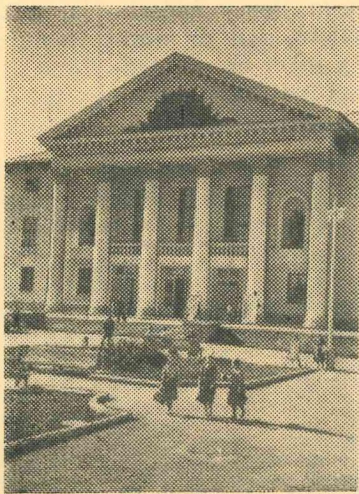
Bet kā tad šogad ar ziemāju sēju? Ziemāju sēja lika nopietni padomāt gan brigadierim, gan brigades kolchozniekiem. Zemī sējai jau sagatavoja augusta pirmajā pusē, taču tieši sējas laikā pielija lietus tik stipri, ka ar mašīnu nebija ko domāt sēt. Taču tas nenobaidīja čaklos

kolchozniekus. Veicīgi tika sameklētas sētuves un sēja raiti ritēja uz priekšu. 12. dienās, kad nemiāsiņa lietus, ziemāju sēja brigādē bija nobeigta. Čaklākie sētuves meistari bija I. un J. Graudiņi, J. Sliece un J. Pankovskis. Viņi soli pa solim pārstaigāja 80 ha, dienā apsējot 3—4 ha un par 10 ha pārsniedzot brigades ziemāju sējas plānu.

Pašlaik brigades laudis strādā pie līnīm un vasarāja plaujas. Puse jau novākta. Veiktie darbi un brigades organizētība liecina, ka šogad darbi brigades laukos rit daudz sekmīgāk kā pērn.

P. Krauja

PADOMJU DZIMTENĒ

Dienvidu Kazachstanas apgabals. Šogad Lengeras pilsētas ogļračī sapēma labu Kulturas pili.

At tēlā: jaunā Kulturas pils.

Maskava. Pavlika Morozova vārdā nosauktajā kultūras namā notika veco bolševiku tikšanās ar E. E. Dzeržinska vārdā nosauktā „Trjočgornaja manufaktura” kombināta strādniekiem. A t t ē l ā: G. I. Petrovskis draudzīgā sarunā ar kombināta bērniem un strādniekiem.

Novāc un skābē kukuruzu

Likum likumiem, apbraukams ar rāvainu ūdeni pieplūdušos grāvjus, traktors aizvelk no lauka uz lopu fermu ar kukuruzu smagi piekrautas ragavas. Jau otro dienu „Ziedošās vārpas” b. Sokolovska vadītās 1. kompleksās brigades laudis tiek skābbarību. No 11 hektariem šogad viņi ievāc labu kukuruzas ražu un skābē to virszemes stīrpās. Par šī papēmiena izdevīgumu viņi ir pārliecinājušies iepriekšējā gadā. Katrs kukuruzas hektars dod vidēji pa 320 centneru zaļās masas. Šogad 1. brigādē katra govs nodrošināta ar 4 tonnām skābbarības.

Čakli strādā pie šī lielā un nozīmīgā darba kolchoznieki,

jo viņi zina, ka tikai lopkopība var nodrošināt kolchoza augšupeju. Jau vairāk kā 70 tonnu kukuruzas ir pārceļusi un ieskābējuši kolchoznieki Staņislavs Millers, Eduards Rubens, Natālija Eriņa un Filimonija Čipāne. Nez jau kuru vezumu no lauka līdz skābēšanas vietai ved traktorists Jānis Vaivods.

Palīgā nāk viņiem arī pašas slaucējas un jo sevišķi Helena Kropa un Natālija Vilmeniete.

Skābbarības sagatavotāji ik dienas veic pa vairākas izstrādes normas. 2 dienās ieskābētas divas lielas kukuruzas stīrpas. Katrā no viņām ne mazāk par 35 tonnām.

A. Zemzars

Labā linsēkla nosaka arī šķiedras ražu

Čapajeva vārdā nosauktajā kolchozā šogad lini bija auguši labi, laba arī linsēklu raža. Pašlaik te sekmīgi rit linsēklu kulšana. Tā kolchozā organizēta vieta, kur līnu pogaļas pieved no abām kolchoza brigādēm.

Vidēji no 1 ha čapajevieši šogad izkuļ pa 3,5—4 cēt linsēklu.

Linsēklu pelavas pēc kulšanas novieto šķūnī netālu no kolchoza cūku fermas. Tās izmantos lopbarībai.

P. Jauja

Padomju celtniecība

Turku ciema padomes darbs jāuzlabo

Ja kuram no Turku ciema iedzīvotājiem ir vajadzīga kāda izziņa vai jāatrisina kāds jautājums, tas pārliecinašies, ka tanī pašā dienā viņš tur neko ne sapems, ne nokārtos. Durvis ir ciet un nav neviena. —Kur tad ciema padomes priekšsēdētājs b. Polikarpovs, kur sekretars? —prasa viens otram kolchoznieki.

Citi atkal, nezinādami īsto iemeslu, iedomājas, ka, lūk, priekšsēdētājam laika katorim pavisam neatliek. Kā nekā ciema teritorijā trīs kolchozi, kur katram savas vajadzības, savi panākumi un trūkumi. Kolchozā „Strauts” iesāktā labības kalte ir pavisam sabrukusi un kolchoza vadība neceļ tai virsū jumtu. Šeit pat arī ražošanas plāns nepildās, piena izslaukumi, salīdzinot ar pagājušo gadu, samazinājušies. Visos trijos kolchozos nepadodas arī ražas novākšanas darbi, citur cūkas slikt vircā. Bez tam ass un uzmanīgs priekšsēdētāja skats ieraudzīs vēl daudz un daudz citu trūkumu, nāks gan arī padoms, aizrādījumi un praktiskā palīdzība.

Jā, tā dara citas ciema padomes priekšsēdētājs tikai ne Turkos Polikarpovs. Nevar teikt, ka viņš lielāko daļu laika pavada mājās. Nē, viņš katru dienu iet uz darbu, taču pa ceļam viņam gādās tik daudz šķēršļu un notikumu, ka viņš dažreiz līdz ciema padomei tā i nenonāk. Tas īstais šķērslis viņam tomēr ir veikals, kur viņš bieži „aizturas” līdz pat vakaram.

Priekšsēdētāja nolaidību prot izmantot arī ciema padomes sekretare Ārija Mipina. Lūk, darbā viņa ierodas,

kad iepatīkas, pusdienu pārtraukums viņai ilgst stundas divas vai pat trīs. Ir gadījumi, kad viņa pavisam nepārādās. Un tā abu deputātu darba rezultāti viegli „ievērojami”. Astoņu mēnešu laikā notikušas tikai piecas sēdes. Neievēro arī sesiju saaukumu terminus. Viena sesija notikusi pat bez deputātu kvoruma. Sesijas lēmumu izpildi neviens neievēro un nekontrolē. Ir zināms, cik daudz ciema padomei var palīdzēt pastāvīgās komisijas, taču tās nestrādā. Bet kur vēl ciema padomes aktīvs. Diemžēl tā aktivitāti neviens neceļ. Ciema padome neorganizē un nevada socialistisko sacensību ne kolchozu, ne kolchoznieku vidū. Netiek rezumēti ciema padomes ceturkšņa sacensības rādītāji. Ciema izpildu komiteja nerūpējas arī par masu politisko darbu. Ciema tautas nams un bibliotēka strādā slikti. Tautas namā netīrs, pie sienām vecie noplukušie lozungi un plakati, te nav nedz laikrakstu nedz žurnālu, bet kultuļiem mērķiem paredzētie līdzekļi nav izlietoti. Ciema padome nepilda budžeta ieņēmumu un izdevumu tāmī, tāpēc arī izpildu komitejas darbinieki jau pusotra mēneša laikā nav saņēmuši algas.

Šodien ievadrakstā teikts, ka deputats ir tautas kalps. Un Turku ciema padomes darbiniekiem nebūtu par sliktu to atcerēties.

Turku ciema padomei un tās pārējiem deputātiem jāpanāk nokavētais, tikai izlabojot savu darbu viņi attaisnos tautas dāvāto uzticību.

R. Glušponoks

Skolu dzīve

Ja arī koku zaļumā neievērosiet un aizbrauksiet garām, tad motora rūkoņa un spraigā darba duņķis jūs apstādina. Un arī vērts apstāties, jo šeit samērā maza 7 gadīgā Gaiņu skola ar 117 audzēkņiem, bet ar plašu darba perspektīvu.

Skola atremontējusi pati saviem līdzekļiem, jeb faktiski bez līdzekļiem direktors Valainis salabojis lūžņos izgāztu motoru, kurš tagad apkalpo ne tikai skolas vajadzības. Par to pats pārliecinājies, kad

Kolchozā „Brīvais zemnieks” no agra rīta līdz vēlam vakaram redz druvās čaklus kolchozniekus, gan jaunus gan vecus. Otrā brigādē pašreiz viena daļa plauj pēdējos kukuruzas laukus. Paprasot brigadierei Dzidrai Kāršentecei, kā audzis, skan atbilde: „Tā pavājāk”. Bet pašreiz siena plāvējs gājā 2 m garos kukuruzas stiebrus. Turpat jau beidz pildīt arī 2 automašīnas, kuras nogādā kukuruzu uz skābbarības tvertni.

Šeit sastapu Līvānu 1. vidusskolas 9. klases audzēkni Annu Ārsmeneci. Viņa šajā mēnesī čakli palīdz savam dzimtajam kolchozam, jo nepilnās divās nedēļās izstrādājusi 15 izstrādes dienas. No viņas

Nesen pagāja Jāņa Raiņa atceres diena. Līvānu 1. vidusskolā J. Raiņa piemiņas dienu atzīmēšana gadu no gada kļuvusi par skaistu tradīciju. Svinīgajā vakarā gaumīgi ar rudens ziediem rotāta skolas zāle. Pie skatuves ziedos iekļauts novietots Lielā Raiņa portrets. Uz galdiem liels viņa darbu klāsts. Ar lielu interesi visu aplūko mazie Raiņa draugi un visas skolas kolektīvs. Te var iepazīties gan ar viņa literārajiem sacerējumiem, gan ar cīnītāja dzīvi un sabiedriski politisko darbu.

Ritdiena jāceļ šodien

lauksaimniecības artelis „Brīvais zemnieks” lūdza skolas motoru 60 tonnu zaļbarības sasmalcināšanai, kurš arī laipni tika atļauts.

Jau šodien skolas malka sazāgēta vajadzīgā garumā un novietota šķūnī. Bet interesanta ir arī pašā šķūņa āriene. Pie sienas izveidots speciāls statīvs divriteņiem. Diemžēl pagaidām tikai pusi divriteņu te var novietot. Vēl otrai daļai jāgataavo. Bet kā ziemā? Arī par to b. Valainis padomājis. Jau sagatavoti balķi, lai dāļēji ap malkas šķūni izveidotu palieveni ar jumtu. Tas prasīs mazliet pūļu, bet gan drīz nekādu izdevumu.

Viņi palīdz daudz

neatpaliek arī 2. brigādē strādājošā 9. klases audzēkne Zepa Līvija. 1. brigādē čaklas palīdzes pie kulšanas un arī vasarāja novākšanas ir

Lāčkāja Anna un Lāčkāja Zelma, kurām abām kopā jau pie 20 izstrādes dienām. Mazliet vajāk veicas Lāčei Vilmai, Zundānei Mārai un Kaktenecei Valijai. Pats šī kolchoza

Tomēr neapstridami šodien skolas lepnums ir jaunbūvīte—proti darbnīcas. Glīti izveidotas divas telpas. Pats b. Valainis ar savu dēlu pastrādājuši krietni, lai izveidotu darba rīku noliktavu. Nav nekā šeit krāšņa un bāgata, bet telpas atstāj labu iespaidu. Šeit divi ēvelsoli un trīs ēvelgaldi (bez šaubām pašu audzēkņu un skolotāju darināti). Darba rīki sagādāti tā, lai pilnīgi veiktu praktisko darbu programmu.

Tomēr darba šodien vēl daudz. Kaut vai, piemēram, siltumaīca. Siltumtīcu ceļ nelielu, bet tā ir praktiska darba kalve kolchoznieku bē-

niem un arī pašiem kolchozniekiem. Siltumtīcai pamati jau izveidoti, ir arī krāsniņa. Tagad jādomā par jumtu un logu stikliem. Bet pie tās darba enerģijas, kāda piemīt Gaiņu skolas kolektīvam, domājams, ka to arī viņi drīzumā veiks. Vēl varam runāt par izmēģinājuma laucīņiem u.c. plašiem un drosmīgiem pasākumiem skolā, bet jau ar šo varu teikt, ka Gaiņu 7-gadīgā skola daudz vērtīga sniedz audzēkņiem, kolchozam un ar gaišu skatu veras nākotnē, ne jau vārdiem, bet realiem un skaistiem darbiem.

priekšsēdētājs ar lepnumu nosaka: „Ejiet un palūkojiet, darbs pats rāda, ko viņas spēj”. Un pareizi, prieks skatīties čaklo audzēkņu darbu. Katrs kolchoznieks, kam vien pajautāju, ar lepnumu saka: „Nu, Zepa, Ārsmeniece, Lāčkājes un arī pārējās, tiešām strādā labi. Katru dienu redzamas darba”.

O. Zieds

Lielā rakstnieka atceres vakars

Lielajam dzejniekam veltīto vakaru atklāj vienpadsmitās klases skolniece Portmale. Par Raiņa bērniību, izglītību, cīnītāja gaitām un iecerēm pastāstīja 11. klases skolniece Iesalniece. Par Raiņa darbu „Dienas lapas” redakcijā stāsta Portmale. 11. klases skolniece Pudāne un Brūvere sīki un interesanti pastāsta par Raiņa un Aspazijas trimdas gadiem Kastanjolā.

Mīlas ir Raiņa dzejas gan lieliem, gan vismazākiem lasītājiem. Tāpēc jo sirsnīgi dzejoļus „Fab-

rikas meitenes dziesma”, „Lai nāk kas nākdams” un „Bargā ziema” deklamē piektās, sestās un septītās klases skolēni Rušņs, Caune un Bubjāne. Raiņa dzejoļus „Lauztās priedes”, „Sarkanais simts”, „Senatne”, fragmentus no lugas „Uguns un nakts” sagatavojuši vienpadsmito klases skolēni.

Pēc priekšnesumiem vakara rīkotāji un viesi vēlas padejot, bet arī deju starpbrīžos atkal un atkal „atgriežas” pie Raiņa. 11. klases skolniece Pudāne un Māsāne sagatavoju-

šas literārās spēles. Te katram izdevība parādīt, ko viņš zina par Raini, kādus darbus lasījis. Tā Raiņa dzīvi vislabāk pazīst 11. klases skolniece Kriškāne, bet citatus no darbiem visvairāk nosauca 7. klases skolniece Bubjāne. Abas uzvarētājas saņēma grāmatas.

Sarīkotais vakars vēl vairāk Līvānu 1. vidusskolas saimi tuvināja Rainim, iepazīstināja ar lielā dzejnieka darbiem un idejām. Rainis māca dzīvot lielu un pilnvērtīgu dzīvi.

A. Lapa

Pie kaimiņiem

Kaunas. Pie muzeja,

Kļūdas izlabojums

Mūsu laikraksta 109/110 numurā ieviesusies kļūda.

Pūtēju orķestrim muzikas instrumentu iegādei līdzekļus dos tikai kolchozs „Zelta vārpa”. Pārējie kolchozi šim nolūkam līdzekļus neatļauj.

Redaktore H. JEROFEJEVA

